

РЕШЕНИЕ

№ 24768

гр. София, 25.11.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 75 състав,
в публично заседание на 11.11.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Геновева Йончева

при участието на секретаря Наталия Дринова, като разгледа дело номер **5064** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на член 156 и следващите от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).
Образувано е по жалба на „Кари Инженеринг 2012“ ООД, ЕИК[ЕИК], седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], ет. 1, офис 1, чрез адв. Л. С., срещу Ревизионен акт (РА) № Р-22002223001869-091-001/23.10.2023 г., издаден от органи по приходите при Териториална дирекция (ТД) на Национална агенция за приходите (НАП) - Варна, потвърден с Решение № 392/27.03.2024 г. на директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ (ОДОП) С. при Централно управление на НАП.

Горепосоченият ревизионен акт се оспорва с доводи за неговата незаконосъобразност, поради допуснати нарушения на принципите, прокламирани в чл. 3 и чл. 5 ДОПК. Жалбоподателят счита, че изводите на приходните органи се основават на неправилен анализ на установените в хода на ревизията факти. Оспорва наличието на предпоставките на чл. 96, ал. 1 и ал. 2 ЗДДС за задължителна регистрация. Счита, че платените суми от физическите лица към „ОРИОНИНВЕСТ 2017“ ЕООД в общ размер на 99 465,88 лв. не следва да се включат в облагаемия оборот за регистрация по ЗДДС. Твърди, че услугите са изпълнени от „ОРИОНИНВЕСТ 2017“ ЕООД, като сумите са заплатени от физическите лица на самостоятелно правно основание, вследствие на което ревизираното дружество престава да бъде страна по договорите, сключени с тях. Претендира отмяна на акта. В с.з. жалбоподателят се представлява от адв. Б. С., която поддържа жалба на посочените в нея основания. На 12.11.2024 г. е

постъпила молба от пълномощника на жалбоподателя, с която иска дадения в с.з. ход по същество да бъде отменен и съдебното производство да бъде спряно на основание чл. 229, ал. 1, т. 4 ГПК до приключване тълк.дело № 2/2024 г. на ОССК на ВАС.

Ответникът – директор на Дирекция ОДОП С. при ЦУ на НАП, чрез юрк. Д. оспорва основателността на жалбата. Представя писмени бележки, в които излага конкретни, опровергаващи тезите на жалбоподателя доводи. Моли за присъждане на разноски във вид на юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд – София-град, III отделение, 75 състав, след като прецени събраните по делото доказателства и обсъди доводите и възраженията на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Началото на ревизионното производство е поставено със Заповед Заповед №Р-22002223001869-020-001/03.04.2023 г. /л. 19/, връчена на 18.04.2023 г. по електронен път /л. 21/, издадена от Д. Б. К. на длъжност началник сектор „Ревизии“ в ТД па НАП Варна, с която във връзка с Решение №342/16.03.2023 г. на директора на дирекция ОДОП С. /л. 79/ е възложена ревизия на „„Кари Инженеринг 2012“ ООД за установяване му за ДДС за периода 01.12.2018 г. – 31.12.2018 г. и 01.03.2019 г. – 30.04.2019 г.

ЗВР е изменена с последваща заповед №Р-22002223001869-020-001/03.04.2023 г. /л. 22/, с която е продължен срока за приключване на ревизията до 18.09.2023 г.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад (РД) №Р-22002223001869-092-001/20.09.2023 г., връчен на 25.09.2023 г. (л. 37), чиито констатации и предложения за установяване на задълженията са възприети в РА, връчен на 30.10.2023 г. (л. 47), издаден от Д. Б. К. - орган, възложил ревизията, и Г. В. К., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП Варна - ръководител на ревизията.

С РА са определени задължения за ДДС в общ размер на 94635,07 лв., в т.ч. главница 64163,67 лв. и лихви за забава в размер на 30471,42 лв., произтичащи от доначислен на основание чл. 102, ал. 3, т. 1, във връзка с чл. 96 ЗДДС данък.

В хода на ревизията за установяване на релевантните за облагането факти и обстоятелства са предприети редица процесуални действия, подробно описани в РД. От ревизираното лице са изискани документи и писмени обяснения. Изпратени са искания за представяне на документи, сведения и писмени обяснения от трети лица /ИПДПОТЛ/ до Столична община, „ОРИОНИНВЕСТ 2017“ ЕООД и до 11 /единадесет/ физически лица. Присъединени са документи от извършената на дружеството предходна ревизия. Съставени са съответните протоколи.

Установено е, че дейността на ревизираното лице е свързана с продажба на недвижими имоти от жилищна сграда „КАРИ РЕЗИДЕНС“, с административен адрес [населено място], [улица], местност „В. ВЕЦ С.“. Сградата е придобита с постановление №106/01.12.2017 г. на Софийски градски съд, влязло в сила на 18.01.2018г., във връзка с постъпила молба от синдика на „НАФТИМЕКС ИНТЕРНЕТЪНЪЛ“ ЕАД / в несъстоятелност/ със заявено искане за издаване на постановление за възлагане на „КАРИ ИНЖЕНЕРИНГ 2012“ ООД 98,97 % от урегулиран поземлен имот, находящ се на горепосочения адрес с площ на имота 2 228 кв. м., ведно с останалите в собственост на дружеството длъжник самостоятелни обекти, в това число гаражи, апартаменти и ателиета, находящи се в шестетажната жилищна сграда с два входа и подземни гаражи. За сградата е издадено Разрешение за строеж №26/25.01.2007 г., а с Акт обр. 14 конструкцията е приета на 22.02.2008 г. За

сградата е издадено разрешение за въвеждане в експлоатация № 605/12.06.2023 г. Дружеството няма наети строителни работници и строително-монтажните дейности за довършване на сградата са осъществявани от подизпълнители.

Установено е също, че „КАРИ ИНЖЕНЕРИНГ 2012“ ООД, в качеството си на изпълнител, е сключило договори за СМР с физически лица, които са закупили от „НАФТИМЕКС ИНТЕРНЕТЪНЪЛ“ ЕАД самостоятелни обекти в сградата, изградена в степен „груб строеж“ още през 2008 г. Съгласно договорите „КАРИ ИНЖЕНЕРИНГ 2012“ ООД е придобило част от недвижимите имоти в гореописаната сграда, построена до степен „груб строеж“ с изградени бетонови конструкции, частично зидарии и покрив, без поставени дограми. С оглед довършване на сградата до етап снабдяване с Удостоверение за въвеждане в експлоатация, изпълнителят е предприел необходимите действия, вкл. сключване на договори с множество подизпълнители, осигурил е достъп до сградата чрез подписване на споразумение със собствениците на съседния УПИ. С оглед цялостното довършване на сградата, изпълнителят е сключил договори с експлоатационните дружества с цел изпълнение на външните връзки, вкл. заустване на канализацията, изграждане на ВиК връзки, включване в трафопост и изпълнение на външно ел. захранване по проект. Физическите лица възлагат на „КАРИ ИНЖЕНЕРИНГ 2012“ ООД да извърши срещу възнаграждение довършителни СМР върху съответните недвижими имоти, описани в договорите. СМР ще се осъществяват със средства, материали и работна сила, осигурени от изпълнителя, като тяхното количество, обем и вид е конкретно уговорено в приложение 1 към всеки договор. Изпълнителят декларира, че обемът на описаните в приложение 1 работи и качеството, с което ще бъдат извършени, са достатъчни за снабдяване с удостоверение за въвеждане в експлоатация /разрешение за ползване/ на описаната по-горе сграда. Относно възнаграждението, страните са договорили 300 /триста/ евро на квадратен метър застроена площ. Стойността включва всички необходими разходи на изпълнителя за цялостното изпълнение на възложените СМР и осигуряване право на достъп/право на преминаване и за въвеждането на сградата в експлоатация и снабдяването ѝ с разрешение за ползване. Плащането е както следва - 25% от общата цена в срок до 10 дни от подписване на договора, а останалите 75% в срок до 60 дни след уведомяването на възложителя за издаването на удостоверение за въвеждане в експлоатация.

При предходната ревизия са били представени договори за СМР със следните физически лица /възложители/ - от 17.10.2018 г. с Н. Д. И. за сумата от 34 065,00 евро; от 18.10.2018 г. с Д. Т. Д. за сумата от 23 199,00 евро; от 25.10.2018 г. с Т. В. С. за сумата от 27 000,00 евро; от 18.10.2018 г. с Д. К. Ц. за сумата от 23 211,00 евро; от 23.10.2018 г. с М. Ю. Р. за сумата от 23 001,00 евро; от 19.10.2018 г. с А. Х. за сумата от 22 872,00 евро; от 06.11.2018 г. с Х. А. А. за сумата от 52 305,74 лв.; от 19.10.2018 г. с И. И. Г. за сумата от 56 914,00 евро; от 26.10.2018 г. с Н. А. К. за сумата от 33 894,00 евро и от 07.03.2019 г. с Т. Д. П. за сумата от 22 000,00 евро.

Установено е, че за извършване на СМР на посочените обекти, ревизираното дружество е сключило договор с „ОРИОНИНВЕСТ 2017“ ЕООД. Страните се договарят, че заплащането ще бъде извършено в срок до 30 дни след завършване на всички СМР, достатъчни за получаване на Удостоверение за въвеждане в експлоатация/Разрешение за ползване на горепосочената сграда и след издаване на протокол обр.19 и фактура. За извършване на услугите по сключения договор „ОРИОНИНВЕСТ 2017“ ЕООД ползва подизпълнители - „ДИ ЕЛ ЕЛЕКТРИК“ ЕООД,

„СТРАНДЖА СТИЛ“ ЕООД и „ТД ГРУП 55“ ЕООД.

Констатирано е, че „ОРИОНИНВЕСТ 2017“ ЕООД се явява подизпълнител на „КАРИ ИНЖЕНЕРИНГ 2012“ ООД по договорите за СМР, възложени от собствениците на недвижими имоти, находящи се в жилищната сграда на [улица] 4. Съответно ревизираното дружество е изпълнител по договорите с физическите лица, като от „КАРИ ИНЖЕНЕРИНГ 2012“ ООД не са издавани фактури към тях. Такива били издадени от „ОРИОНИНВЕСТ 2017“ ЕООД. При предходната ревизия са представени 18 фактури за продажби /от №1/22.10.2018 г. до №18/06.11.2018 г./, описани подробно на стр. 8 - 10 от РД. Фактурите са на обща стойност 655 532,62 лв. и са без начислен ДДС, тъй като към датите на издаването им „ОРИОНИНВЕСТ 2017“ ЕООД не е било регистрирано по ЗДДС /дружеството е регистрирано на 13.11.2018 г./. В счетоводството на „ОРИОНИНВЕСТ 2017“ ЕООД фактурите са отразени по Дт на сметка 411- Клиенти/Кт на сметка 412 Клиенти по аванси.

В съответствие с указанията в Решение №342/16.03.2023 г. на директора на дирекция ОДОП С., ревизиращите анализирали плащанията и установили, че не за всички издадени фактури има плащания към датата на издаването им. Установени са плащания в размер на 99 465,88 лв. в периода 22.10.2018 г. - 29.10.2018 г., както следва:

- на 22.10.2018 г. - 11315,80 лв. от Д. Т. Д.;
- на 22.10.2018 г. - 16 655,85 лв. от Н. Д. И.;
- на 23.10.2018 г. - 11 349,68 лв. от Д. К. Ц.;
- на 23.10.2018 г. - 11 287,25 лв. от Г. М. Р.;
- на 24.10.2018 г. - 11 201,57 лв. от В. А. Х.;
- на 26.10.2018 г. - 21 122,96 лв. от Т. В. С.;
- на 29.10.2018 г. - 16 532,77 лв. от Н. А.;

Плащанията представляват 25% от стойността по съответния договор за СМР с ревизираното дружество.

При „ОРИОНИНВЕСТ 2017“ ЕООД сумите са отчетени по кредита на сметка 411 Клиенти, въпреки че на практика лицата не са клиенти на това дружество, а на „КАРИ ИНЖЕНЕРИНГ 2012“ ООД. Към всяка от издадените от „ОРИОНИНВЕСТ 2017“ ЕООД фактури са приложени: договор, сключен между съответното физическо лице /възложител/ и „КАРИ ИНЖЕНЕРИНГ 2012“ ООД /изпълнител/ за извършване на довършителни СМР в имот, собственост на възложителя, находящ се в описаната по-горе жилищна сграда и уведомително писмо от „КАРИ ИЪЕЖЕНЕРИНГ 2012“ ООД, съгласно което всяко физическо лице следва да заплати дължимата сума по договора за СМР, по банкова сметка на трето лице, а именно на „ОРИОНИНВЕСТ 2017“ ЕООД.

В хода на настоящата ревизия от „КАРИ ИНЖЕНЕРИНГ 2012“ ООД са представени аналитични регистри на сметка 411 по партидата на съответното физическо лице, от които е установено, че през 2022 г. са издадени фактури към седемте лица, посочени по-горе, за които като основание е записано договор за СМР и в забележка „аванс в Орионинвест“. Фактурите са отчетени като приход през 2022 г. съгласно представените счетоводни регистри.

С ИПДПОЗЛ от ревизираното дружество изрично е изискана информация дали продължава да бъде страна по договорите с физическите лице или „ОРИОНИНВЕСТ 2017“ ЕООД е встъпило в правата и задълженията по договорите. По тази част от искането отговор не е получен. Представен е договор за заем от 03.01.2023 г. и

споразумение от 03.01.2023 г. за прекратяване на договор за СМР от 15.10.2018 г., сключен между „КАРИ ИНЖЕНЕРИНГ 2012“ ООД и „ОРИОНИНВЕСТ 2017“ ЕООД, копия от всички документи издадени на физическите лица през 2022 г. и 2023 г., банкови извлечения, счетоводни регистри на сметка 151.

В хода на ревизията е установено, че за процесната сграда е издадено Удостоверение за въвеждане в експлоатация № 605/12.06.2023г. Впоследствие, от ревизирано дружество са издадени фактури към физическите лица за цялата стойност на договора за СМР, включително и за получените плащания по банкова сметка на „ОРИОНИНВЕСТ 2017“ ЕООД. Фактурите са включени в дневника за продажби за м.06.2023 г., като е спазена разпоредбата на чл. 25, ал. 8 ЗДДС, с което се потвърждава, че именно „КАРИ ИНЖЕНЕРИНГ 2012“ ООД е страна по договорите с физическите лица.

При така установената фактическа обстановка, органите по приходите са констатирани, че плащанията в размер на 99 465.88 лв. същност представляват авансови плащания по договори, сключени с „КАРИ ИНЖЕНЕРИНГ 2012“ ООД за доставки, извършени от него, а през „ОРИОНИНВЕСТ 2017“ ЕООД е преминало само плащането. На основание чл. 96, ал. 2 и ал. 4 от ЗДДС тези плащания се включват в облагаемия оборот за регистрация по ЗДДС.

При предходната ревизия е установено, че дружеството има реализирана една облагаема доставка, документирана с фактура № [ЕГН]/25.05.2018 г. на стойност 45 000,00 лв. С извършените плащания от физически лица през м. 10.2018 г. в размер на 99 465,88 лв. лицето достига облагаем оборот за регистрация по ЗДДС.

Данните за облагаемия оборот по данъчни периоди са описани в табличен вид на страница 16 от РД. Видно от същите, „КАРИ ИНЖЕНЕРИНГ 2012“ ООД е достигнало облагаем оборот над 50 000,00 лв. за периода от м. 05.2018 г. до м. 10.2018 г. вкл. и в 7-дневен срок - до 07.11.2018 г. е следвало да подаде заявление за регистрация по реда на чл. 96 ЗДДС. До 14.11.2018 г. е бил срокът по чл. 101, ал. 6 ЗДДС, органът по приходите да извърши проверка и в съответствие с ал. 7 до 21.11.2018 г. е следвало да бъде издаден акт за регистрация по ЗДДС.

Приходните органи съобразили разпоредбата на чл. 102, ал. 3, т. 1 ЗДДС, според която дружеството дължи ДДС за всяка извършена облагаема доставка за периода от 22.11.2018 г. до датата на регистрация по ЗДДС /08.04.2019 г./, а именно:

- за м. 12.2018 г. за сумата от 1 000,00 лв. /данъчна основа 833,33 лв. и дължим ДДС - 166,67 лв.;

- за м.03.2019 г. за сумата от 327 579,00 лв. /данъчна основа 272 982,50 лв. и ДДС - 54 596,50 лв./ по следните издадени от „КАРИ ИНЖЕНЕРИНГ 2012“ ООД фактури за продажби: №[ЕГН]/18.03.2019 г. на стойност 90 975,00 лв.; № [ЕГН]/18.03.2019 г. на стойност 56 012,00 лв., №[ЕГН]/18.03.2019 г. на стойност 56 012,00 лв. и №[ЕГН]/19.03.2019 г. на стойност 124 580,00 лв. с приспаднал аванс от 1 000,00 лв. по фактура №[ЕГН]/13.02.2019 г. на стойност 123 580,00 лв. За всички описани фактури, без тази за аванс, са издадени съответните нотариални актове. Посочено е, че на основание чл. 25. ал. 8 ЗДДС данъкът по фактура № [ЕГН] е дължим през м.03.2019 г., вкл. и за полученото авансово плащане от 1 000,00лв.;

- за м.04.2019 г. за сумата от 56 403,00 лв. /данъчна основа 47 002,50 лв. и дължим ДДС 9 400,50 лв./, за периода от 01.04.2019г. до 08.04.2019 г., по фактура №[ЕГН]/03.04.2019 г. и НА №118/03.04.2019 г. за продажба на ап. 8.

С тези мотиви и е издаден оспорения в настоящото производство РА, потвърден от

директора на дирекция ОДОП С. при ЦУ на НАП.

С определение № 7618 от 05.06.2024 г. съдът е конституирал страните по делото. Разпределена е доказателствената тежест.

На жалбоподателя е указано, че носи доказателствената тежест, при условията на пълно и главно доказване, за установяване на съществуването на фактите и обстоятелствата посочени в жалбата, от които черпи благоприятни за себе си правни последици. На ответника е указано, че следва да установи съществуването на фактическите основания, посочени в оспорения акт, както и изпълнението на законовите изисквания за издаването на РА, включително че органите по приходите, подписали ЗВР, РД и РА са имали валидни квалифицирани електронни подписи, както и че издателите на ревизионния акт разполагат с териториална и материала компетентност с оглед разпоредбите на чл. 119, ал. 2, чл. 112, ал. 2, т. 1 ДОПК в контекста на нормата на чл. 12, ал. 6 ДОПК. Ответникът е задължен да представи всички неописани в описа документи, но представляващи част от административната преписка, в случай че не са приложени по делото, включително удостоверенията за електронно връчване на ЗВР, РД и РА, както и всички доказателства свързани с компетентността на органите по приходи издали ЗВР, ЗИЗВР, РД и РА.

В хода на съдебното производство са приети като доказателства по делото документите, приобщени с ревизионната преписка. Прието е заключение по назначената по искане на жалбоподателя съдебно-счетоводна експертиза. Приложени са относимите оправомощаващи заповеди на компетентните органи.

При така установеното от фактическа страна, съдът обосновава следните правни изводи:

Жалбата е подадена срещу годин за обжалване административен акт, от процесуално легитимирано лице, с оглед на което и по аргумент от чл. 149, ал. 5 АПК, вр. § 2 от ДР на ДОПК е процесуално допустима.

Разгледана по същество е основателна, макар и не по изложените в нея доводи.

По своята правна същност РА е индивидуален административен акт с декларативен характер, който по аргумент на чл. 118 ДОПК не създава задължения, а установява възникнали по силата на закона такива за данъци и задължителни осигурителни вноски. За да е валиден, актът следва да е издаден от компетентни органи по материя, по място и по степен.

Съгласно чл. 6, ал. 1 от Закона за Националната агенция за приходите /ЗНАП/, агенцията се състои от централно управление и териториални дирекции. Всяка една от тези териториални дирекции се организира и ръководи от териториален директор, който упражнява предоставените му правомощия в нейните пространствени предели. Към териториалния обсега на компетентната териториална дирекция препраща и нормата на чл. 7, ал. 1 ДОПК, установяваща компетентността на органа по приходите от компетентната териториална дирекция, да издава актовете по този кодекс. Сред тези актове е и заповедта за възлагане на ревизии /ЗВР/, с която по силата на чл. 112, ал. 1 ДОПК се образува ревизионното производство. Съгласно чл. 8, ал. 1 ДОПК компетентна териториална дирекция на Националната агенция за приходите относно производствата по този кодекс, освен ако е предвидено друго, е: 1. териториалната дирекция по постоянния адрес на физическите лица, включително едноличните търговци; 2. териториалната дирекция по адреса на управление на неперсонифицираните дружества и осигурителните каси; 3. териториалната дирекция по седалището на местните юридически лица; 4. териториалната дирекция по

седалището на клона или по адреса на търговското представителство на чуждестранното лице; 5. териториалната дирекция по местоизвършване на дейността или на управлението за чуждестранни лица, попадащи в обхвата на т. 4, които осъществяват стопанска дейност в страната, включително чрез място на стопанска дейност или определена база, или чието ефективно управление е от България; 6. териториалната дирекция по местонахождението на първия придобит недвижим имот за лица, които не попадат в случаите по т. 1 - 5; 7. териториална дирекция - С., когато не може да се установи компетентната териториална дирекция по правилата на т. 1 - 6; 8. (нова - ДВ, бр. 105 от 2006 г.) териториалната дирекция по последния постоянен адрес на наследодателя, съответно по седалището на местното юридическо лице, в случаите по чл. 126.

Изключение от горното правило е предвидено в разпоредбата на чл. 12, ал. 6 ДОПК (ДВ, бр. 105 от 2020 г., в сила от 1.01.2021 г.), според която правилата на чл. 7, ал. 1 и чл. 8 не се прилагат за органи по приходите или публични изпълнители, определени от изпълнителния директор на Националната агенция за приходите или от оправомощен от него заместник изпълнителен директор. Правомощията на органите по приходите по ал. 2 се осъществяват на територията на цялата страна независимо от компетентността по чл. 8.

За да е приложимо посоченото изключение от териториалната компетентност е необходимо то да бъде обосновано съгласно чл. 10, ал. 9 ЗНАП. Тази норма предвижда, че при необходимост за изпълнение на възложените на агенцията функции изпълнителният директор или оправомощено от него лице може със заповед да нареди служители от една териториална дирекция да осъществяват правомощията си по отношение на лица, за които съгласно правилата на чл. 8 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс компетентни са органите на друга териториална дирекция, включително за части от работното време и без промяна на мястото на работа.

Както се посочи, възможността по чл. 12, ал. 6 ДОПК служители от една териториална дирекция да осъществяват правомощията си по отношение на лица, за които съгласно правилата на чл. 8 ДОПК компетентни са органите на друга териториална дирекция, е изключение от правилото за териториална компетентност на органите по приходите и следва да се прилага стриктно, при спазване на изискванията, предвидени в чл. 10, ал. 9 ЗНАП – при необходимост, за изпълнение на възложените на агенцията функции. Обосноваването на такава необходимост е гаранция за спазване на принципа на законност по чл. 2, ал. 1 ДОПК, според който органите по приходите следва да действат в рамките на правомощията си, установени от закона и да прилагат законите точно и еднакво спрямо всички лица и срещу превратното упражняване на власт. В конкретния случай това изискване не е изпълнено.

От доказателствата по делото се установява, че началото на производството е поставено със ЗВР № Р-22002223001869-020-001/03.04.2023 г. /л. 48/, издадена от Д. Б. К. на длъжност началник сектор „Ревизии“ при ТД на НАП Варна, с която е възложено извършването на ревизия на „КАРИ ИНЖЕНЕРИНГ 2012“ ООД за установяване на задълженията му по ЗДДС. Със заповедта е определен ревизиращ екип от органи по приходите при ТД на НАП – Варна – Г. В. К. и С. С. Б..

За доказване компетентността на възлагащия ревизията орган е представена Заповед № З-ЦУ-1997 от 04.11.2022 г. на заместник изпълнителния директор на НАП (л. 12), с

която на основание чл. 12, ал. 6 от ДОПК са определени органи по приходите, за които не се прилагат правилата на чл. 7, ал. 1 и чл. 8 от ДОПК, сред които в т. 2 са вписани горепосочените служители на ТД на НАП Варна.

Заповед № 3-ЦУ-1997 от 04.11.2022 г. е обоснована с нормата на чл. 12, ал. 6 ДОПК и Заповед № 3ЦУ-ОПР-22/22.08.2022 г. на изпълнителния директор на НАП (л. 78), с която З. Г. – зам. изпълнителен директор на НАП е оправомощена да определя органи по приходите, за които не се прилагат правилата на чл. 7, ал. 1 и чл. 8 ДОПК. Със същата заповед и с посочване на разпоредбата на чл. 10, ал. 9 ЗНАП е обоснована Заповед № 3-ЦУ-678/03.04.2023 г. на зам. изпълнителния директор на НАП (л. 17), с която е наредено служителите на ТД на НАП, посочени в Заповед № 3-ЦУ-1997 от 04.11.2022 г. /сред които и издателите на ЗВР, РД и РА/ да осъществяват производствата по данъчно-осигурителен контрол по отношение на лицата, посочени в приложение към заповедта, за които компетентна дирекция е ТД на НАП – С.. Във въпросното приложение под № 37638311 фигурира ЕИК на задълженото лице „КАРИ ИНЖЕНЕРИНГ 2012“ ООД с ЕИК[ЕИК] /л. 18/.

Съдържанието на горесцитираните заповеди сочи, че в тях липсват мотиви, а не са представени доказателства каква точно е необходимостта по смисъла на чл. 10, ал. 9 ЗНАП, която налага органи по приходите от друга териториална дирекция, различна от тази по чл. 8 от ДОПК, да извършат ревизия на лицето, чийто адрес се намира в [населено място]. Това налага извод, че цитираните заповеди са издадени без да са налице предпоставките за издаването им. Ето защо и при липсата на мотиви за необходимостта ревизия на „КАРИ ИНЖЕНЕРИНГ 2012“ ООД да се извърши от органи по приходите от ТД на НАП – Варна, а не от компетентната ТД на НАП – С., следва да се приеме, че органите по приходите от ТД на НАП – Варна, възложили и провели ревизията и издали оспорения ревизионен акт, не разполагат с компетентност за осъществяване на данъчно – осигурителен контрол по отношение на ревизираното лице при условията на чл. 10, ал. 9 ЗНАП във връзка с чл. 12, ал. 6 и чл. 119, ал. 2 ДОПК. В този смисъл е и преобладаващата съдебна практика на ВАС в решения: № 4460/10.04.2024 г. по адм. д. № 11074/2023 г., № 2131/22.02.2024 г. по адм. д. № 6767/2023 г., № 2675/06.03.2024 г. по адм. д. № 7618/2023 г., № 26/04.01.2024 г. по адм. д. № 5816/2023 г., № 176/09.01.2024 г. по адм. д. № 6611/2023 г., № 2127/22.02.2024 г. по адм. д. № 6952/2023 г., № 2781/07.03.2024 г. по адм. д. № 7024/2023 г., № 2947/12.03.2024 г. по адм. д. № 8751/2023 г., № 4125/04.04.2024 г. по адм. д. № 9209/2023 г., № 3492/21.03.2024 г. по адм. д. № 9473/2023 г., № 4144/04.04.2024 г. по адм. д. № 9409/2023 г.

Действително практиката на ВАС не е последователна и това е довело до образуването на тълк. д. № 2/2024 г. по описа на ВАС, но в противоречие с искането на процесуалния представител на жалбоподателя, това не е основание за отмяна на дадения от настоящия съд в с.з. на 28.10.2024 г. ход по същество. Образуването на тълкувателно дело пред Върховния административен съд по обуславящ правен въпрос е основание за спиране на делото само пред касационната инстанция, доколкото основанието за спиране е разпоредбата чл. 292 ГПК, във вр. с чл. 229, ал. 1, т. 7 ГПК, която е неприложима извън касационното производство /така ТР № 8/07.05.2014 г. по тълк.д. № 8/2013 г. на ОСГТК на ВКС/. В този смисъл и и определение № 14188 от 22.12.2016 г. на ВАС по адм. д. № 13920/2016 г., I о., както и определение № 3579 от 22.03.2017 г. на ВАС по адм. д. № 2958/2017 г., I о. Следва да се отбележи, че настоящото съдебно производство би могло да бъде спряно в хипотезата на чл. 229,

ал. 1, т. 1 ГПК – при съгласие на страните. Т. от ответника обаче не е изразено, както в с.з., така и в писмените бележки на юрк. Д..

В обобщение съдът намира проверяваният РА за невалиден. Същият е издаден от органи по приходите без надлежно учредена териториална и персонална компетентност. Дължимо е прогласяване на неговата нищожност.

Така мотивиран и на основание чл. 160, ал. 5 и чл. 161, ал. 1 ДОПК, Административен съд – София-град, III отделение, 75-и състав

РЕШИ:

ОБЯВЯВА ЗА НИЩОЖЕН Ревизионен акт № Р-22002223001869-091-001/23.10.2023 г., издаден от органи по приходите при Териториална дирекция на Национална агенция за приходите - Варна, потвърден с Решение № 392/27.03.2024 г. на директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ С. при Централно управление на НАП.

ИЗПРАЩА делото като преписка на компетентната орган по приходите при Териториална дирекция на Национална агенция за приходите - С. на основание чл. 173, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс, във вр. с чл. 160, ал. 6 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба чрез Административен съд – София-град пред Върховния административен съд на Република България, в 14 - дневен срок от съобщаването му.

Препис от решението да се връчи на страните по реда на чл. 137 АПК, вр. § 2 от ДР на ДОПК.

Съдия: